

van de 7de *Flieger-Division* en tegelijk van het *Luftlande-Korps*, met zijn staf vervoerde, streek om zes uur op Waalhaven neer¹, gevolgd door tal van andere toestellen; daarbij waren er ook die op Valkenburg, Ypenburg of Ockenburg hadden moeten landen. Bij die drie vliegvelden was, gelijk weergegeven, het Duitse landingsschema spoedig in de war gelopen – op Waalhaven kom men er de hand aan houden. Daarbij was van veel belang dat, zoals wij beschreven, het Nederlandse luchtafweergeschut in de buurt van het vliegveld spoedig uitgeschakeld was. Er stonden nadien in en bij Rotterdam nog maar één batterij zwaar luchtafweergeschut (maar bij Vlaardingen, op vrij grote afstand) en vijf pelotons luchtdoelmitrailleurs alsmede negen stukken licht luchtafweergeschut; die luchtdoelmitrailleurs, twintig in totaal, waren oude Duitse mitrailleurs uit de eerste wereldoorlog die herhaaldelijk haperden, en het lichte luchtafweergeschut werd bediend door leden van het Vrijwillig Landstormkorps Luchtafweerdienst die nog nooit met scherp geschoten hadden² – gevolg van dat alles was, dat maar weinig Duitse toestellen geraakt werden.

Tussen Moerdijk en Rotterdam moesten volgens de plannen in totaal ruim achtduizend Duitsers neerkomen; het werden er ruim vijfduizend, op 10 mei aangevuld met negenhonderd man die voor de *Raum Den Haag* bestemd waren,³ op 11 mei nog eens met ca. zeshonderdvijftig, op 12 mei met driehonderdvijftig.⁴ Bij die eerste ruim vijfduizend behoorde (zie kaart VI op pag. 25) een bataljon infanterie waarvan een compagnie ca. zeven uur 's morgens naar het Noordereiland en de Maasbruggen oprukte om er de honderdtwintig Duitsers te versterken die met watervliegtuigen op de Maas geland waren en er de bruggen bij verrassing bezet hadden.

Rotterdam was in de mobilisatietijd een belangrijk militair centrum. Grote depots waren er gevestigd van de genie, de luchtstrijdkrachten en de marine alsmede een aanzienlijk deel van het bedrijf van de Etappen- en Verkeersdienst van het Algemeen Hoofdkwartier; de bewakingstroepen meegesteld, bevonden er zich op het moment van de Duitse overval meer dan zevenduizend Nederlandse militairen. Van die zevenduizend waren evenwel slechts ruim duizend (onder wie tweehonderd goed-geoeffende mariniers) voor het gevecht opgeleid en die gevechtstroepen beschikten samen slechts over 8 zware en 48 lichte mitrailleurs.⁵

Waren die zevenduizend man dan niet voldoende om de Maasbruggen en

¹ Nierstrasz: *Algemeen Overzicht*, p. 185. ² Nierstrasz: *Rotterdam*, p. 8. ³ Moleenaar: *De luchtverdediging*, Inleiding, p. XV. ⁴ Nierstrasz: *Algemeen Overzicht*, p. 186; brief, 28 april 1969, van het hoofd van de sectie luchtmacht-historie van de luchtmachtstaf der Koninklijke Luchtmacht. ⁵ Nierstrasz: *Rotterdam*, p. 1-8.